

**SZEGEDI
ÜNNEPI
HETEK**

A Dózsa próbáján

Amíg a dóm előtti szabadtéri színpadon — készülve a holnapi, pénteki premierre — a Csinom Palkót próbálják, Illyés Gyula Dózsa György című drámáját egyelőre még a szegedi színházban készítik elő az augusztus 15-i premierre. A Dóm téri nagyszínpadra hétfőn kerül a produkció, s egész heti próba után vasárnap láthatja majd a közönség. Képünk a színházi próbán készült. Középen Bessenyei Ferenc, a címszereplő.

Bessenyei Ferenc felvétele

Az „ellenszenves ember“

Beszélgetés Kállai Ferencsel

A színész a közönség tudatában gyakorta eggyé válik az általa megjelenített figurákkal. Így lett Kállai Ferenc kiváló művészből, aki Illyés Gyula Dózsa György című drámájának közlő szabadtéri bemutatóján a parasztnyúzó Báthort alakítja, „ellenszenves ember”. Nem ok nélkül.

— Sok olyan szerepet játszottam már, melyben a hős agyszerkezete ijesztően hasonlít Báthoryéhoz. Ilyen volt nemrég a szektáns káder Csurka Döglött aknák című darabjában vagy épp legutóbb Csörgő Csuli, ez a feudális elősködő Móríc Zsigmond Uri murijának margitszigeti szabadtéri előadásán. Közös vonásuk az, hogy egyikük sem lát tovább saját kisszerű és káros énjé határain, és mindhárom szemben áll koruk magyar társadalmának haladó erőivel. Valamennyien rossz értelembe vett mániákus emberek. Különség közöttük inkább sorsuknál fogva van. Csurka hősét sikerült a társadalom periferiájára szorítani, Csörgő Csuli tovább éli világát, Báthory azonban történelmi gonosztevővé válik. Az ő „kibontakozása” számunkra a legsúlyosabb figyelmeztetés. Engem egyébként nem zavar, hogy vadállatot játszom, ha az illetőt leleplezhetem. Ugyanakkor azonban el tudnám és a következő években most már el is szeretném játszani ezeknek a kártékony figuráknak az ellenpólusát is, mert a Csuli- és a Báthory-féléktől már „mérgezésem van”.

— Báthort nem a szerepért, hanem a darabért és az egész előadásért vállaltam el. Ebben a hatalmas szabadtéri tömegszínházban most mutatkozik be a mai magyar dráma, mely valamennyiünknek legszentebb színházi ügye. Ráadásul Illyés drámájáról van szó. A Dózsa György ősbemutatóján, 1956-ban Bebeket, a Dózsa mellé álló fiatal nemest játszottam. Akkor még nem hittem, hogy valaha Báthory leszek. A mostani próbákon Bessenyeivel viszhallgatjuk a már jól ismert dialógusokat, s újra és újra rácsodálkozunk arra, milyen „huzatja” van a drámának, ereje mondanivalójának, problematikájának mennyire koronként visszatérő aktualitás. Illyés nagy-szerűen jellemzi egy-egy cselekedetükkel hőseit, Báthory például, aki az előbb még kivégzésre vezényelte a parasztokat, és arról beszélt, hogy mennyire utálja sza-

gukat és minden holmijukat, parasztsubába bújva menekül, mikor fordul a szerencse.

— Ez a dráma és ez a bemutató számomra gyermekkori vágyaim egyik újabb megvalósulását ígéri. Talán négyestendős sem voltam, mikor nap-nap után egy asztalterítőt magamra csavarva kimentem házaunk udvarára, és egy domb tetejéről beszéltem,

énekeltem bele a világba, már nem tudom, mit. Olyan ember akartam lenni, aki sokaknak beszél. Pár év múlva meglestem valakit. Banktisztviselő volt az illető. Minden reggel kilenckor könyvvel a hóna alatt elindult hivatalába, s délután négykor jött haza. Én is tisztviselő lettem: reggel kilenckor a Kozma-cég hűs-könyvével a hónom alatt a mosókonyhába siettem, s ott, ebben a dohos, sötét helyiségben délután négyig „adminisztráltam”. Ez az elég kemény játék, mely egyébként nagy riadalmat keltett szüleim körében és a legfurcsább találgatásokra adott alkalmat, lett végül is mesterségem. Szeretném mindig és most is ugyanolyan komolysággal és élvezettel, valamint a sokakhoz szólás olyan őszinte hitével és szándékával csinálni, mint annak idején gyermekként tettem.

Csaplár Ferenc

Kiállítások Széksóstón

Kiállítás kiállítást követ. Véget ért az őszibarackkiállítás, de tegnap, szerda délután Gyuris Szilveszter, a Csongrád megyei tanács vb mezőgazdasági és élelmiszerügyi osztályának vezető-

helyettese megnyitotta Kis-kundorozsmán, a Széksóstónál a kertészeti és háztáji kisállat-tenyésztő kiállítást, továbbá a hétvégi ház-bemutatót. Az 1,2 hektár területen 27 kiállító bemuta-

tóját szemlélhetik meg a látogatók augusztus 8-ig, naponta 12-től 20 óráig.

Csinos hétvégi házak 27 ezer forinttól 55 ezer forintig, a Délalföldi Erdő és Pafeldolgozó Gazdaság minibemutatója hívja fel magára a figyelmet. A homoki erdők gyantatermelése érdeklődés előterébe került, egészen különleges, jó minőségű „árut” adnak az ásványi erdők.

Az Országos Ültetvény-szervező és Szaporítóanyag Forgalmazó Vállalat bemutatója is kedves színfolt, a kiültetett, nagyon szép csemetéket sokan megnézik. A makói virághagyma-termelők társulása a jácint-, nárcisz-, tulipán- és hóvirághagymákat mutatta be, s a Hollandiából vásárolt különböző hagymaféléket.

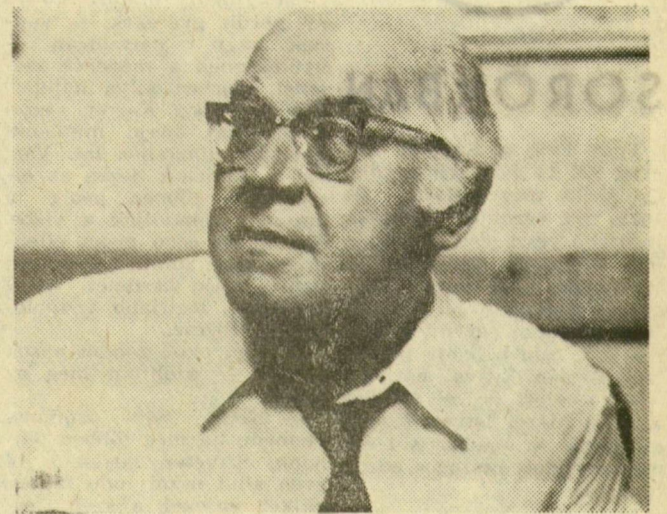
A József Attila Vadásztársaság (Dorozsma) fácánjai és a háztáji kisállatok, a postagalambok, valamint a csongrádi és kiskundorozsmai áfész nyulai teszik változatosá, érdekessé a széksóstói kiállítást. Kár, hogy a megnyitóra kevesen érkeztek.

Takáros hétvégi ház

Nem szeretem a modernizálásokat

Farkas Ferenc vezényli a Csinom Palkót

Fehér Levente felvétele

— Nem tudok válaszolni. Hogy újabbak készüljenek, időről időre kénytelen vagyok a régiakat elfelejteni, s később, ha találkozom velük, elégedett is vagyok, meg nem is, bizonyos részeket másképpen csinálnék újra. Ellenben. Tavaly a Fészek Klubban néhány kortársammal, Kadosával, Ránkival és másokkal egészen fiatalkori műveinkkel szerepeltünk, s egy ez ideig elő nem adott dalmot mutatta be a szegedi szabadtérin is közreműködő Miller Lajos. Őszintén szólva, kissé „kodályosnak” tűnt, mégis meggyőződésem, ma sem változtatnék rajta.

— Sokáig merev határvonalat húztak a komoly- és könnyűzene közé. Am az utóbbi időben mintha engedne zárkózottságából a konzervatív ízlés, a műfajok bőségében olykor reménytelen vállalkozás skatulyákat keresni.

— Ez a bizonyos oldódás az ötvenes években kissé adminisztratív köntösben jelentkezett. Engem különösképpen nem érintett, hiszen indulásom óta eleve távol kerültem az úgynevezett elefántcsont-torony művészettől: olyan területeken, mint a film, a rádió, a színház, nem veszítettem el az ember közvetlen kapcsolatait a szélesebb tömegizléssel. Ugyanakkor hozzá kell tennem, a tizenkét fókuszgölg az az első között foglalkoztam, éppen annyi lehetőséget fedezve föl benne, hogy saját hangomra találjak, semmivel sem többet. A mi generációnk életét adta azért, hogy valami eredetit, sajátot dolgozzon ki. Ma viszont alig kér szerepet az egyéniség, jobbra kérészetű divatok alkalmazásában merül ki a vállalkozókedv. A zene is ott tart, ahol a nyugati képke-reskedő, aki fölismer egy divatot, és tesz rá, mint a ló-versenyen. A kritika nem tudja valós értékén ítélni a divatkompozíciókat, a zene-műkiadás is rááll bizonyos irányzatok, tendenciák ép-nem fölkapott szerzőire, produktumaira.

— Abban a reményben búcsúztunk, hogy a Csinom premierje után Farkas Ferenc lejut majd a Szőke Tiszára. Remélhetőleg a legfrissebb emlékekkel — kellemesen.

Nikolényi István

Csípnek!

Panaszkodnak az emberek, hogy sok a szúnyog Szegeden. Különösen a folyó közelében támadnak népes szúnyoghadak.

Minden bizonnyal így igaz. Bár nekem lenne egy kis kiigazításom a panaszokkal szemben. Tanúsíthatom, hogy a szúnyogok nem csupán a folyó partján kellemetlenkednek. Mivel a szúnyog szemtelen jószág, éppen ezért a belvárosban, sőt a külvárosi részekben, ahol magam is lakom, kellemetlenkednek esténként.

Csípnek! Mi meg túrjuk. Sokan bekapcsolódtak a csinál magad mozgalomba. A jobb pénzűek másnaponként vásárolnak egy Chemotoxot, s permetezik a szobájukat. A kispénzűek,

újságpapírral veszik üldözőbe a kénytelenül betolakodó szúnyogokat. Fárastó megoldás az utóbbi. Ha ügyesek a szúnyogok, reggelig el lehet szórakozni velük.

A panaszosok másik része megkérdezi, hogy a KÓJAL, vagy az a szervezet, amelynek kötelessége lenne, miért nem permeteztetni repülőgépről a folyóparti részeket. Leírják, hogy örömmel olvasták a nemrégiben megjelent miniszeri rendeletet, amely előírja, hogy az anopheles és a csípőszúnyog irtása kötelező. Ha kötelező, akkor ki kellene kényszeríteni a végrehajtást. Ennyit megérdemelne Szeged több mint százezer lakója és a nyáron idelátogató vendégek.

Gazdag István